

„Edinost“

z njo enkrat na dan, razen nedelj in p-aznikov, ob 4. uri zvečer.

Naročnina znaša:

za celo leto 24 kron
za pol leta 12 „
za četrt leta 6 „
za en mesec 2 kroni

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priloge naročnina se poravnava ob opla.

Po tobakarnah v Trstu se prodajajo posamezne številke po 6 stotink (3 avč.); vven Trsta pa po 8 stotink (4 avč.).

Telefon št. 376.

Edinost

Glasilo političnega društva „Edinost“ za Primorsko.

Edinost je moč!

Oglasi

se računajo po vrstah v petitu. Za večkratno naročilo s primernim popustom Poslana. osmrtnice in javne zahvale domači oglašit. se računajo po pogodbi

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravništvo. Naročnino in oglase plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravništvo, le sprejemanje inštoratov v ulici Molinaccio št. 3, 11. nadst.

Sramotna dejstva.

(Naši nadobudni omladini.)

Jaz preziram človeka in narod, ki ne dela, kolikor mu ne dopuščajo sile. Onega, ki se trudi in muči, če tudi brez določenega cilja, ne preziram, ali mi je smešen. Onega pa, ki teži za krivim ciljem, obžalujem iz vsega srca svojega...

Naši ljudje in naša plemena, delajo-li, kolikor jim dopuščajo sile? Kdor je kaj čul o Makedoniji, o Slavoniji, o Reki itd., nam na to vprašanje gotovo ne odgovori vedrim čelom... Ali se naši trudijo in mučijo, imajoči pred očmi določen cilj? Samo nekateri, večina ne. Zlasti med Slovenci je mnogo ljudi, katere jaz obžalujem toliko radi njih dobre volje, kolikor radi njih požrtvovalnosti, ki jo kažejo na svojem delovanju. No, prosim vas, recite mi po duši in po vesti: ako bi se mogli uresničiti vsi idejali takih narodnjakov, ali bi bili Slovenci tedaj srečnejši, nego-li so danes?! Bi-li oni potem res igrali ulogo, katero treba da igra na odru sveta in človečanstva ona velika družba ljudi raznih stanov, katero zgodovina nazivlje častnim imenom »narod«? — Je-li mogoče, da se ena narodnost deli na dva naroda; da ena narodnost teži za dvema raznima ciljema, za dvema zgodovinskima bodočnostima?!

Hrvatje in Srbi, Srbi in Hrvatje... A da, jedni se morejo ponašati z Milanom, a drugi z banom Hedervaryjem in z madjarskim jezikom ne železniški postaji v belem Zagreb-ggradu.

Srbi vrhu tega, kakor da jih je preveč, imajo poleg enega velikega kneza tudi nekoga malega kralja.

Jugoslovani: ali delajo brez določenega cilja, ali teže za krivimi cilji...!

Ali hočete, da Vam jaz povem, kaj naj bo med vsemi nami cilj? Psst... pisati se more le malo stvari, govoriti nekoliko več, misliti, žetati...

No, nekatere stvari bi Vam ipak hotel omeniti, stvari, že pozaane iz zgodovine.

Napredovati morejo samo veliki narodi, igrati važno ulogo samo velike države. No, tudi velik narod ne bo igral take uloge, ako ga ne vodi v borbo in iz borbe oni najvrednejši vodja — Um, spremljan neprestano od krepostne ljubice, ki se imenuje — Moč. Poleg Uma in Moči morajo stopati kakor svetovalec in branitelj: junak Trud in

deva Čast, ter kakor močje in dekleta: Ponos, Polet, Ljubav, Sloga, Znanost, Umetnost itd.

A sedaj Vam hočem nekaj dodati v prozi. Vi mislite — kakor sem nekdaj mislil tudi jaz —, da bo narod rešen, čim bo imel mnogo akademično izobraženih ljudi. To je krivo. Tudi mi bomo časom imeli več akademično izobraženih ljudi, nego jik bomo trebali. Ali bo narod že radi tega srečen?

Poljedelstvo — obrt — trgovina... nočem Vam praviti, kar mislim, ker želim, da mislite sami...

Pljuski resnici v obraz.

«Učiteljski tovariš» prinaša ciklus član- kov, v katerih se bavi z zadajimi državno- zbornskimi volitvami. O volitvah v Istri pravi člankar, da je izvedel iz pozitivnega vira, da smo izgubili en mandat vsled ne- taktnosti dra. Laginje, ki se je udeležil ka- toliškega shoda. Ta trditve je najdrznejša pljuska resnici v obraz, kakoršne je zmoe- len človek, ki namenoma noče povedati res- nice ali pa se mu niti sanja ne o vsem, kar se je godilo v Istri povodom državnozbornih volitev in ki je kričalo do neba!

V Istri smo padli, ker je vladni zi- stem hotel tako in je v ta namen z vsem aparatom svojim podpiral italijansko stranko in je milostno zatiskal oči pred vsem nasi- ljem, katerega se je posluževala ta stranka brez vesti in brez morale, prav po proštem receptu: osar tutto! In kolikor je nedosta- jalo nasilju laške stranke, je pa pripomogel znani efijalt v Liburniji, ki je na infernalen način begal ljudstvo, da je hočejo Hrvati »izdati« in »prodati« Hrvatski, tisti efijalt, kateremu je politični somišje- nik isti informator »Učitelj- skega Tovariša« iz Istre. Da bi ta list poznal vsa dejstva, navedena v prote- stih, poslanih na Dunaj, ne bi »breztaktno- sti« Laginje pripisoval njega padea.

Na državnozbornih volitvah v Istri ni igral ni liberalizem ni klerikalizem prav no- bene uloge: tu se je bil gigantski boj med tiransko oligarhijo laško, službo se vseh sred- stev, in med slovanskim življenjem, borečim se za svoje pravo, za človeka dostojno življenje, za — z eno besedo — odrešenje!!

Kakor je bilo za časa francozko-nemške vojne na Francozkem le Francozov, napolje- nih jednim in istim francozkim ognjem, tako

se se o državnozbornih volitvah na naši strani vsi čutili le Slovence in Hrvate in dra. La- ginje ime je bilo vsem program, zastava — hrvatsko-slovenskega rodoljubja. Vsem? Žal, da ne! Ako bi bilo vsem, stvar naša bi bila slavila najsijajnejši triumf. Ali kar je po štenega naše krvi, kar nosi v srečo zvestobo do svojega rodu, to je bilo vse zbrano pod to zastavo. Torej zapomnite si, da je le prazna puhla fraza to, ako se govori, da je njegov klerikalizem u propustil Laginjo. — »Učit. Tovariš« govori namreč nekaj o »nagrobnem govoru«, sčemer pa dokazuje le, da nima ni pojma o razmerah v Istri, ni o neomejenem spoštovanju, ki je uživa La- ginja v vseh slojih naroda. Pa čemu bi go- vorili dalje? Bodočnost bo govorila. Chi vivra, vedra! Le jedno opazko še v tem pogledu. Da člankar v »Učiteljskem Tovarišu« ni ve- del iti drugam po priče, ki naj bi podprle njegove trditve, nego v list s takimi zvezami in tendencami, kakoršne ima »Hrvatsko pravo« — zato nimamo mi družega, nego globoko — obžalovanje.

Istotaka pljuska resnici v obraz je v opombi uredništva »Tovariševga«, da je Laginja prošil kranjsko klerikalno in goriško- narodno-napredno stranko za en mandat, a da ni nikjer našel poslušnih ušes.

Ne vemo, ali bo pogodu dotičnim kro- gom, da prihajamo na dan z nastopnimi po- jasnili delikatne stvari. Ali nam kar ne do- pušča vest, da bi mirno molčali, ko vidimo, kako se mož stakim kristalno-čistim značajem — pa naj bo njegovo politiško naziranje stokrat zgrešeno — postavlja pred javnostjo v tako krivo luč, kakor se godi tu v »Učiteljskem Tovarišu«. Tega ne dopu- ščamo, da bi navstalo menenje, kakor da je Laginja kje beračil in odhajal — z dolgim nosom.

Resnica je torej ta-le, da so nekateri rodoljubi — upoštevaje dejstvo, katero pri- poznava tudi »Učiteljski Tovariš« sam, da je namreč Laginja (vsaj v vrstah Jugoslovanov) parlamentarna moč prve vrste in da ga bomo torej težko pogrešali v parlamentu — ventilirali misel, da bi Laginjo volili ali v Dalmaciji ali na Goriškem. Glede Kranjske ni nam nič znano. Morda, nočemo oporekati, da je kdo kaj sondiral tudi na Kranjskem, ali, kakor rečeno, nam ni znano o tem.

Resnica je nadalje ta, da je »Slogina« stranka po posebnem odposlancu, došlem navlašč v Trst, ponujala Laginji mandat

in meščkih občin! In slednjič je resnica ta, da je Laginja — istotako kakor glede Dalmacije — decidirano izjavil, da ne vsprejme mandata, ako bi ga ne volili obe stranki in ako bi imel biti izvoljen v znamenju boja mejstrankama!!

Mož, ki je postopal tako lojalno, tako patrijotično, da je raje ostal brez mandata, nego da bi se svojo kandidacijo žalil katero domačih strank ter s tem ulival olje v ogenj in v nemal strasti na škodo domovinske stvari, tak mož ne zaslučuje, da se ga predstavlja svetu kakor nekakega berača, kateremu so pokazali pot čez prag!

Sedaj pa: zamera gori, zamera doli! Mi nismo mogli drugače, nego da smo govorili.

Politični pregled.

V TRSTU, dne 22. februarja 1901.

Državni zbor. (Zbornica poslancev.)

V nekem dunajskem listu čitamo, da je po oni viharji seji, ko je predsednik grof Vetter podal svojo izjavo glede postopanja z nemškimi interpelacijami, par Čehov posredovalo pri predsedniku, da bi otvoril de- bato o tej izjavi. Grof Vetter si menda ven- dar ni upal odkloniti te zahteve in tako se je v večerajnji seji vršila rečena razprava. Zmisel izvajanj prvega govornika, Čeha dra. Pacáka, so čitatelji že dobili v sinočnji br- zojavki; le pripomnili bi tu, da je mej tem govorom poslanec Hofica, na neki zaničljivi vsklik Schönererjev o češkem jeziku, kon- statiral dejstvo: da so leta 1866 Prusi, udrši na Češko, izdali proklamacijo v če- škem jeziku, v kateri so govorili o slavnem kraljestvu Češkem.

Posl. dr. Kramar je očital predsed- niku, da stališče, na katero se je poslednji postavil, ni stališče moža, ki posreduje, am- pak slabotno strankarsko stališče. Avstrija ni nemška, ampak poliglota država, kajti, ako bi bila nemška, bi ne obstala dalje, ker je aksijom politike, da dve nemški enakopravni državi ne moreti obstati jedna poleg druge. Predsednik ne more siliti nemških poslan- cev, da ne bi se posluževali svoje najvažnejše pravice; njih interpelacije se morajo vspre- jemati in čitati v prvotnem jeziku. Govornik je konstatiral od nas že večkrat povdarjano dejstvo, da je prišlo do tega kršenja pra-

nimam nikjer sorodnikov, niti česa družega, nego svojo staro mater tu v selu. Moj po- kojni oče, — oskrbnik maršalovega imetja v naši guberniji, kjer ste vi sedaj odgojatelj maršalovih sinov — ni imel prilike niti volje in dovolj lopovstva, da si na stroške drugih napolni žepe in ko je umrl, pustil je ravno še toliko rubljev, da sedaj s staro materjo živitariva tu v selu, revno, siromašno živ- ljenje. A v svet — kaj hočem v svetu s par kopejkami?!

Tudi s par kopejkami se prihaja v svet, Šaša Petrovna, le hoteti je treba. Ali vam ni nikdar prišla zavest, kako prazno je vaše življenje tu v tem zapuščenem kotu? Tu polegatego po gozdih, posedate doma v ko- libi, ali se menite za materjo o rojenicah in povodnih možeh, ali pa vam kaka gospo- dinja pripoveduje, koliko piščet je zvalila njena kokoš in koliko vodke je pognal — nje mož v praznik po grlu. Ali se vam nič ne gabi ta brezdelnost, se nič ne upira v vas proti temu počasnemu odmiranju subjektiv- nosti, proti temu pogrezanju v vsakdanjo ničnost? Povejte mi, Šaša, ali se res nič ne protivi v vas, živeti tako življenje, kakor ga žive ljudje tu okrog! — (Pride še.)

PODLISTEK

Šaša.

Zofka Kveder.

Ležala je na parobku gozda v senci in zrla za jato vran, ki so kričale proti vasi. Obraz jej je kazal sanjavo-naivni ruski tipus. Oči so melanholično, zvedavo in hrepeneče zrlle v daljavo, a mala pol odprta usta so kazala dokaj odločnosti. Svitli lasje so jej obrobili obraz in dajali mu nekaj otroško- nedolžnega. Fini, ozki, a dokaj močni roki sti jej leno pulile travo, ob glavi pa jej je ležal zvezek Puškinovih pesmi. Listi so bili zrahliani in rudeče oguljene platnice so pri- čale o marljivosti vporabi.

Dolgočasno sivo-modro rusko nebo se je razpenjalo nad jednolično okolico in žalostno dolgo zategnjeno pevanje »vodke« pijanih mušikov je odmevalo tjakaj po dolini iz hiše Žida koncu naselbine. Poslabem razkopenem in razritem kolovozu so škripale zdaj pa zdaj kaka kola in kak kmetič je prikorakal mimo resno, dostojanstveno se drže z lulo v ustih.

Ona je ležala v senci na travi in ma- hovju in srkala va-se vse te vspavajoče mo-

notonne glasove, oči so jej iskale nečesa po obnebi in se zamaknile v mal bel oblček, ki je priplul iz-nad gozda.

Zašumelo je v listji, bilo je čuti po- kanje suhih vej po tleh in vitka črnooble- čena postava mladega moža izmotala se je iz grmičevja.

O Šaša Petrovna, saj mi oprostite, da vas motim v vašem dolce far niente! Pa tako zamišljeni ste! — Beede se kipele melodično iz ust prišleca. Bil je srednje po- stave, črnolas, ne baš lep, z malo pretopim nosom, bradavičasto kožo in bornimi brkami, a iz vsega tega oglatega obraza je sijala neka divja energija, nekaj samosvestnega in imponirajočega. Njegove mandeljnatost izrezane oči so počivale z neko prijazno dobroduš- nostjo na dekletu, ki je planilo kvišku, za- čuvši njegov glas. Sklonil se je in pobral v travi ležečo knjigo.

Puškin! Sveta bogorodnica, saj ga znate vendar že na pamet! Niste-li čitali Tolstega, ki sem ga vam zadnjič prinesel? —

O pač, Vasilij Vasiljevič, čitala sem. Ko bi bila vedela, da vas danes vidim, vzela bi bila knjige seboj, da vam jih vrnem. —

Tudi dobro... A kaj ste premišlje- vali sedaj, Šaša Petrovna? Neki tuj izraz pokrival vam je lici, ko ste ležali tu v travi. —

Premišljevala? Nič nisem premišlje- vala, nič! A dajte mi, prosim, knjigo! —

Naj malo ogledam te vaše opazke ob robu. —

In listal je po knjigi, sel na parobek in začudeno zmajeval z glavo. Ona je stala pred njim s sklenjenimi rokami, naprej vpo- gnjenim truplom in gledala mu pazno v obraz.

Veste, Šaša, da se čudim tem-le opaz- kam. Oprostite, ali priznati moram, da nisem nikdar verjel, da imate toliko duhovitosti. —

Tako? No, možki večina smatrajo ženske nevednimi, ker jih ne poznajo in ker se jim ne zdi vredno, študirati jih. Sicer je pa tudi tako dobro! — Zamahnila je z roko in sela na star štor.

Da, res, čudim se — povzel je Va- silij Vasiljevič — nikjer niste bili še, nego v tej daljni, zapuščenosti guberniji. pa imate tako zdrle, odločne misli! Vi bi morali iti v svet, Šaša Petrovna! —

V svet? — Vi vendar veste, da

vise, ker je vsa zbornica pod bičem Schönererja in Wolfa.

Na to so govorili proti izjavi predsednikov češki poslanci Brzorad, Stran-sky, Plaček, Ratay in Fořt. Meji govorom Brzorada so češki narodni socialisti prinesli v zbornico velike plakate, na katerih je bil natisnjen § 19 v rdečih črkah, ter jih prilepili na zid. Nekateri »vsenemški« poslanci so potrgali te plakate. Poslanec Fressel (češki socialist) je hotel s takim plakatom na predsedniško tribino. No, urad-niki in slugi zbornice so obkolili oder. Na to je prišlo do spopada mej češkimi socia-listi in Vsenemci. Malo da se niso stegli.

Da se je nemški nacionalce Der-schatta (kako nemški zveni to) izjavil tudi proti onemu malemu, kar je predsednik hotel koncedirati Nemenem, se umeje ob sebi.

Veliki socialist Daszynski je raz-kril svoje — staro lice. Ves njegov govor je bil naperjen le proti Čehom. Isti Daszyn-ski, ki je nedavno temu, v strahu pred ne-voljo naroda in — za mandat, govoril z navdušenjem o največjih idejnih naroda polj-skega, idejnih, ki segajo nekoliko dalje, nego češki boj za jednako pravico in za za češko državno pravo, isti Daszynski je včeraj zvijal roke ned češkim šovinizmom in se je povzpelo do gorostasne trditve, da Čehi proganjajo Nemce na Češkem. Postavil se je čisto na predsednikovo stališče, trdijo, da po-slovnik nič ne določa, kateri jezik mora biti jezik zbornice. (Torej? Ali nimajo Čehi prav, ako se protivijo zahtevi, da le nemški jezik bodi jezik zbornice?) Z izjavo, da socialisti ne dopuščajo, da bi češki šovinizem zatem-neval pravico, je socialist Daszynski slo-vesno prihitel Nemenem na pomoč.

Nemški liberalce Gross je zatrl lice-merski, da so Nemei pripravljeni v vsako žrtev v to, da zbornica začne delovati, ali žrtev na narodnem pravu in dolžnosti ne morejo doprinesati. (Od drugih pa zahte-vajo ne le narodnih žrtev, ampak naravnost abdikacije.)

Večposestnik Palffy je izjavil, da tudi nenemski interpelacije se morajo prilagati za-pisniku, a se jim more priložiti tudi nemški prevod.

Dobri znanec Lueger je zopet enkrat igral — komedijo, da se mu je neprestano smejala vsa zbornica. Luegerjev govor je bil spremljan od same »veselosti«. Ali ni to ko-medija, ako načelnik iste stranke, ki stotiso-čim Čehov na Dunaju ne privoščajo ni javnih šol ni božje službe v materinem jeziku, slo-vesno zatrdjuje, kako se Čehom na Dunaju — dobro godi in kako lepo v miru da živijo?! Ali ni to komedija, ako isti dr. Lueger, ki v nemški gemeinbürgerschaft dela vse divje sko-ke za zbesnelim Schönererjem, slovesno zatrdja, da češkega naroda ne smatra inferi-jornim?!

Dr. Ivčević v imenu »hrvatsko-slo-venskega kluba«, in dr. Šusteršič v imenu »Slovenskega centra«, sta izjavila, da izjava predsednikova pomenja kršenje pravice ne-nemških narodov v monarhiji in da se zato pridružujeta protestom Čehov.

Potem, ko je še Schönerer napravil nekaj dovtipov in je Wolf pozval Pradeja, naj se odpove časti podpredsednika (na kar je Prade izjavil, da od Wolfa ne vsprejema nikakih ukazov) ter je predsednik prijavil, da v predsedništvu samem niso mogli priti do sporazumljenja, je bila zaključena ta znamenita seja v večjo čast in slavo avstrijskega parlamenta.

Parlamentarne stvari. Železniški od-sek zbornice poslancev je izvolil načelnikom barona Schweflja, prvim namestnikom Basevija, drugim opata Baumgartnerja. Pristojbinski odsek je izvolil načelnikom dr. Weigela, prvim namestnikom Böheima, drugim barona Pražaka. — Vojni odsek načelnikom Lu-pula, prvim namestnikom barona Ludwigstorffa, drugim Pogačnika. V prora-čunskem odseku je izjavil posl. Stran-sky, da se njegova stranka ne udeleži volit pred-sedništva, ker se kakor tako velika opozicij-ska stranka ni upoštevala o posvetovanjih za sestavo načelnikstva in ne bo imela v istem svojega zastopnika.

Načelnikom je bil izvoljen dr. Kathrein, ki je ob tej priliki obljubil objektivnost in nepristranost; prvim namestnikom dr. Der-schatta, drugim Henzel.

Razdvojena delegacija. »Süden« iz-va v svoji zadnji številki: »Kaj ločuje, kaj more ločiti slovenske in hrvatske po-slance v državnem zboru v dva kluba? Kaj jih ovira, da ne sestavijo skupnega kluba?

Priznati moramo, da tega ne vemo in tudi ne umemo. Dosedaj se je širila govorica, da ločilni moment sta liberalizem in konservatizem. Mi nočemo dokazovati, kako pogu-ben je takov boj za naš narod, in kako se taka gesla, katerih zmisel se v praksi navadno zavija, mečejo mej narod le v ta namen, da sejejo razdor. Hrvatski in slo-venski poslanci so bili poslani v državni zbor, da branijo pravice, dostojanstvo in interese svojega naroda, da pribore svojemu narodu pogoje samostojnega narodnega življenja in gospodarskega in kulturnega razvoja....«

Eventuelne prigovore od liberalne strani, da treba čuvati slobodnostne institucije, in od konservativne strani, da ni smeti trpeti, da bi se žalila verska čustva naroda, marveč, da treba skrbeti, da se javno delovanje uravna po krščanskih načelih, opaža »Süden«: Zmota je, ako se misli, da le liberalci branijo slo-bodnostne institucije, ali da le konservativci branijo krščanska načela. Ni dokazano, da so hrvatski in slovenski poslanci ločeni po libe-ralizmu in klerikalizmu. Krščanska podlaga je skupna obojnini. — V dokaz temu navaja »Süden« dejstvo, da so v »Slov. centru« trije duhovniki, v »Slovensko-hrvat. klubu« pa tudi trije! Ni mogoče torej da sta liberalizem in konservativizem vzrok lo-čitvi. Obojni so pripravljeni boriti se za slo-bodo naroda in za slobodnostne institucije. Sloboda in krščanstvo se ne izključata, am-pak sta v popolnem soglasju.

»Süden« apelira torej na domovinsko ljubezen obojnih, da se združijo v jeden klub. Narod zahteva složnost in poslanci morajo poslušati glas naroda. V jednatem klubu bodo pred-stavljali hrvatski in slovenski narod in bodo povzdigali svoj glas v imenu vsega hrvat-skega in slovenskega naroda.

Namere Körberjeve. Neka »v po-litiških stvareh dobro obveščena oseba« je izjavila nekemu nemškemu novinarju, da bi bilo krivo misliti, da je radi dogodkov v zadnjih sejah že v nevarnosti delavnost zbor-nice. Ti živahni prigodki se poravnajo zopet in zbornica bo zopet iskala trnjevo pot do delavnosti. Mnogo razširjene govorice o pred-časnem zaključanju zasedanja so popolnoma neosnovane. Vlada si premisli trikrat, predno razpusti zbornico radi čisto notranjega vprašanja. Ista si bo marveč prizadevala z vsemi sredstvi, da dobi od zbornice najvažnejši državni potrebi: kontingent rekrutov in volitve v delegacije. In to celo v najneugodnejem slučaju, ako bi parlament do Velike noči tra-til čas v vprašanju poslovnega reda in dru-gimi.

Cerkvena — politika v Bukovini. V »Information« čitamo jako zanimiv dopis o odnosajih v Bukovini, iz katerega naj po-snamemo tu nekaj podatkov, o katerih čit-tanju se mora človek nehoté spominjati Trsta in Istre.

V maloruskih krogih Bukovine so prav malo zadovoljni z načinom, kakor centralna politika postopa s to važno obmejno pokra-jino. Dve tretjini prebivalstva v Bukovini sti maloruske narodnosti in — z malo izje-mami — grško-pravoslavne veroizpovedanja. Malorusi se drže trdno svoje narodnosti in svoje vere. Po veri so v jedni skupnosti v Romuni, ali v narodnem pogledu so v hudem boju z njimi. Kako hudo mora biti torej Ma-lorusom, ko vidijo, da v upravi verskih fon-dov je romunski vpliv izključno odločilen in se bogata sredstva teh fondov izkoriščajo v to, da Maloruse sistematično raz-narodujejo! To se godi s pomočjo žup-nikov in učiteljev, ki so — po veliki večini romunske narodnosti — nastavljeni po ma-loruskih selih. V kakih 300 župnih občinah maloruskih (od 425 pravoslavnih občin je le 125 čisto romunskih) ne posluje več nego 69 maloruskih duhovnikov, dočim so vsi drugi romunski svečeniki, ki energično širijo svoj jezik.

Dopisnik dokazuje, kako nevaren je ro-munski življ je po svojem agresivnem zna-čaju. V protitežje temu življu pošiljajo že leta sem v Bukovino poljske uradnike iz Galicije. Poljaki kupujejo tudi večja posestva, da bi omejili moč romunskega življa. Ali vsi ti življi — da si se družijo z nemškim in židovskim življem — so prešibki, da bi se upirali romunstvu, optemu na močna ma-terijalna sredstva verskih fondov. Tem vo-dilnim ali maloštevilnim slojem bi morali dati široko podlago v nižjih slojih naroda, katere je iskati le med maloruskimi kmeti. Za ma-terijalne in kulturne potrebe teh poslednjih bi se moralo veliko izdatneje skrbeti, nego

se godi od strani romunskih samovladarjev verskih fondov. Tako se iz teh zakladov vz-držuje semenišče, v katerih poučujejo skoro izključno le romunski učitelji in v romunskem jeziku. Posledica je ta, da je v zavodu le malo maloruskih alumnov (konvikt v Kopru!), zbok česar je moralo nastati pomanjkanje na maloruskih kandidatih za mesta župnikov. Tudi metropolit in njegovi adjunkti, kakor tudi svetovilstvo, sestoječe iz šestoro pravo-slavnih bogoslovcev, so bili do nedavno vzeti izključno iz med romunske duhovščine, a sedaj je v tej korporaciji tudi — jeden Ma-lorus.

Tržaške vesti.

»Slovenec« »tutti frutti« o tržaš-kem delu. Pod tem naslovom kritizira »Slo-venec« v svoji zadnji sobotni številki delo-vanje tržaških rodoljubov, oziroma »gospodov okolo »Edinosti«, na polju gospodarske orga-nizacije v tržaški okolici, trdeč, da so se go-spodarska društva v tržaški okolici organizirala brez njihove pomoči, dostikrat celo v kljub malomarnosti vladajočih tržaških krogov.

V koliko so ti napadi na tržaške rodo-ljube opravičeni, o tem prepuščam sodbo kompetentnejšim osebam nego so »gospodje okolo »Slovenca«; meni je samo do tega — ker se »Slovenec« v gori omenjeni notici do-tika tudi moje osebe, — da zavrnem »Slo-venec« zavijanja v vprašanju ustanovitve ribiškega društva v Trstu s pomočjo »Naše straže«. Naj slede torej fakta!

Pred okoli dvema letoma (tako se mi je povedalo) se je razpravljalo v tržaški kme-tijski družbi vprašanje ustanovitve ribiškega društva za okolico ter je bilo sklenjeno, da se obrne pismeno za pomoč (seveda materijalno) na »Našo stražo«.

Na svoj dopis ni prejela tržaška kmetij-ska družba od »Naše Straže«, kateri je bil traktat predsednik dr. Šusteršič, a tajnik dr. Breje, nikakega odgovora do obnegega zbora »Naše straže«, ki se je vršil v Trstu početkom lanskega leta, torej preko 6 mesecev, in tudi ne do danes, ko je minolo od takrat že dve leti.

Ozirom na to dejstvo je »Edinost« v št. od 11. februarja t. l. pod naslovom »Zani-miva reminiscenca« spravila na dan gornjo stvar, da dokaže, kako se glavni faktor kap-toliško-narodne stranke na Kranjskem dr. Ivan Šusteršič, kakor takratni načelnik »Naše straže« zanima za našo gospodarsko organizacijo in to sicer le radi tega, ker »Slovenec« v enomer trdi ter je to v zadnjem času dva-krat naglašal, da imajo le voditelji njegove stranke smisla in prave volje za gospodarsko delo, dočim da voditelji tržaških Slovencev zanemarjajo tako delovanje.

V isti številki je »Edinost« v članku »Naša gospodarska organizacija« dokazala, da imamo v Trstu in okolici blizu 40 gospodar-skih društev.

Da pokrije »Slovenec« svojo blamažo, katero je sam brez potrebe izzval, spravil se je, kakor gori omenjeno, na tržaške rodo-ljube in tudi na mojo osebo.

V gori omenjeni notici piše mej drugim: »Lažnjiv je bil napad »Edinost«, ker se je v zadevi ribištva govorilo na obnem zboru »Naše straže« v Trstu in sicer celo s tajnikom trž. kmetijske družbe. Tedanji taj-nik »Naše straže« dr. Breje je hotel pričeti akeijo za ustanovitev ribiškega društva s po-močjo »Naše straže«, govoril je o tem z raznimi rodoljubi v Trstu, a misel je od svoje strani opustil, ker je dobil zatrdilo, da pravila za tako društvo izdeluje g. dr. Gustav Gregorin. »Narod« je v istem času iz Trsta klical: »klerikalec dr. Breje že ruje«, zato je prepustil dr. Breje g. dru. Gregorinu, da stori, kar more«.

Na ta del izvajan »Slovenec« (glede drugih trditvev prepuščam odgovor komu drugemu), ki se tičejo moje osebe, odgovar-jam sledeče:

Napad »Edinosti« na dra. Šusteršiča ni bil nikakor lažnjiv, tudi če bi bilo res, da se je v stvari ribištva govorilo na obnem zboru »Naše straže« v Trstu in celo s tajnikom tr-žaške sloven-ske kmetijske družbe, ker stoji istina, da načelnik »Naše straže« kakih šest mesecev ni odgovorilo na gori omenjeni dopis tržaške kmetijske družbe.

Kaj se je govorilo v stvari ribištva s tajnikom tržaške kmetijske družbe, meni, ki nisem niti odbornik tržaške kmetijske družbe, ni znano; tudi mi ni znano, da je tedanji tajnik »Naše straže«, dr. Breje, »hotel« početi akeijo za ustanovitev ribiškega dru-

štva s pomočjo »Naše straže«, in mi tudi ni znano, da je isti dobil od koga zatrdilo, da pravila za tako društvo izdelujem jaz.

Res je le, da jaz, ki nisem odbornik tr-žaške kmetijske družbe, nisem nikdar dobil naloga ne od iste, ne od koga drugega, naj napravim pravila za tako društvo.

Kako je mogel torej dr. Breje ravno meni, ki se nikdar nisem obrnil do »Naše straže« v tem vprašanju in ki nisem nikdar dobil takega naloga od kmetijske družbe, ka-tera je izprošila to vprašanje, prepustiti, da storim jaz v stvari, kar morem?!

Sploh na tržaška kmetijska društva, ko-likor je meni znano, ni naprosila »Naše straže«, naj jej napravi pravila za ribiško društvo, ker za izdelanje takih pravil bi bili pač kompetentnejši tržaški rodoljubi, ki bolj poznajo tukajšnje ribiške razmere; pač pa je najbrže kmetijska družba zaprosila »Našo stražo« za materijelno podporo. In če bi bilo tudi vse res, kar pravi »Slovenec«, oziroma nje-gov informator, v večkrat omenjenem dopisu svo-jem, ostane vendar le dejstvo, da načelnik »Naše straže« ni dalo šest mesecev odgovora na vprašanje kmetijske družbe ter se tako »gospodarsko delovanje« ne da opravičiti iz »poznejših« dogodkov, tudi ako bi bili re-snični, kar pa niso.

Toliko od moje strani v odgovor gospo-spodom okoli »Slovenca«.

»Slovenec« pa bi svetoval, naj se drži stvari in ne prehaja na »stranske poti, da odvrta pozornost občinstva od glavnega vprašanja, katero razburja danes ves slo-venski narod, t. j. od vprašanja, je-li g. dr. Šusteršič ravnal narodno in krščansko, ko je v očito škodo naše narodne, in, ako hoče, tudi katoliške stvari o nemogočilskupni hrvatsko-slovenski klub?!

O tem vprašanju, mislim, da so računi sklenjeni mej dr. Šusteršičem in njegovimi brezpogojnimi pristaši na eni in mej ogromno večino slovenskega naroda na drugi strani, kateri si štejem v čast pripadati tudi jaz.

S tem sklepam.

V Trstu, dne 22. februarja 1901.

Dr. Gustav Gregorin.

Mestni svet tržaški. Sinoči je bila IV. javna seja mestnega sveta pod predsedstvom I. predsednika dra. Luzzatto. Vlado je za-stopal vitez Jettmar. Navzočih 27 svetoval-cev. Predsednik tje naznanil zbornico, da je sklep o pobiranju doklad na užitinski da-vek in o zvišanju najemninskega krajevarja dobil najvišje potrjenje.

Pregledovalcem bilance tržaške mestne hranilnice izvolili so svetovalec: Benussija, Ventura in Mosconija.

Prošnja uprave mestnega gledališča za podporo 20.000 kron in brezplačno razsvet-ljavo ob priliki letošnje stoletnice gledališča odkazala se je delegaciji v poročanje.

Predlog zdravstvenega odseka, da se do-voli 44.000 kron v razširjenje bolnišnice pri sv. M. Magd. Zgornji, so vrnili po daljši de-bati zopet istemu odseku z nalogom, da se-stavi definitivni elaborat o rešenju vsega vprašanja tržaških bolnišnic, katere ne odgo-varjajo več sedanjim potrebam. Debate o tej stvari so se udeležili svetovalci: dr. Za-nola, dr. Marpurge, Ravasini, Benussi, Ven-tura, Raskovič, referent asessor Parovel in mestni fizik dr. Costantini. O prehodu k sle-deči točki dnevnega reda niso bili več sklepni in je predsednik zaključil isto ob 8. in tričetrt zvečer.

Ni res! Pišejo nam: V raznih listih čitamo, da je tržaški magistrat naštel v Trstu do 27.000 Slovencev! Kako se more pisati o številu Slovencev, ko vem samo jaz za 14 družin, ki niso še nikjer vpisane in ki so vse slovenske! Da se ne poreče, da lažem, hočem povedati naslove. Evo jih: V hiši št. 310. na istrski cesti je 7 (reči sedem) družin, ki niso vpisane! V hišah g. Stanka Godine na Vrdeli je 5 (reči pet!) družin kakor zgoraj, in v ulici Molin piccolo št. 1, sti dve družini, ki nista še vpisani! Raču-naje povprečno vsako družino s pet glavami in ako prištejemo še onega našega rojaka, katerega slučaj ste objavili v sredo — imamo 71 duš slovenske narodnosti, ki niso nikjer zapisane! A to je samo nekaj, kar je meni znano! Bog sam more vedeti, koliko je vseh taceh družin!

Na Opčinah je samo pet Lahov, ali jaz sem radoveden, da-li so tam našeli tudi kaj — Slovencev!

Kakor vidite, je neresnično vse, kar se piše o številu tržaških Slovencev, ker, dokler

nas niso seštelili — ne morejo vedeti, koliko nas je!!!

Na znanje. Vsem onim, ki so v Trstu nad 10 let in ki hočejo postati Tržačani, nazonjanje, naj pišejo na županstvo kamor pripadajo, da jim določi »domovnico«. Da se županstvom olahkoti napravljajo teh domovnic, naj vsakdo piše (ako zna) dan rojstva in rojstno leto, potem dan, ko se je stopilo v zakonski stan (ako je dotični poročen). Dalje treba navesti delo, s katerim se vsakdo peča in natančen naslov. Kolekov za take domovnice ne treba.

To smo napisali, ker čujemo, da ljudje pišejo po »domovnicah« brez vseh gori navedenih podatkov, kar daje županstvu veliko nepotrebnega dela.

Koukurz za ustanovitev lekarne v Škedenju. Mestni magistrat vabi vse one, ki bi aspirirali na podelitev koncesije za to mesto in ki imajo potrebne lastnosti za osebno vodstvo lekarne, naj tozadevne prošnje do 20. marca t. l. predložijo mestnemu municipiju v Trstu.

Prošnjam je priložiti dokumente, ki dokazujejo:

1. avstrijsko državljanstvo, starost najmanj 24 let in vedenje. 2. diplom magistra lekarne, izdan od jednega vsenilišče v cesarstvu, opremljen s klaszulo določeno z ministrersko naredbo d. d. 9. maja 1890. 3. do sedanjosti poslovanje kakor gojenec, pristav (assistent) ali provizor. 4. posedanje dovoljnih sredstev za dostojno vzdrževanje lekarne.

Projekt za predor griča med Trstom in Škedenjem. Župan dr. Sandrinelli se je odpeljal na Dunaj, da izposluje koncesijo za pripravljalna dela za projektirani predor med Trstom in Škedenjem. Predor bi se napravil od »zelenega hriba« do ulice Madonnina, kjer bi prišel na površje in bi šel potem tam zopet pod zemljo ter prišel na površje pod sv. Jakobom v ulici S. Marco.

Obg predora bi imela skupno dolžino 675 m. in bi bila široka 12 m.

Ta predor bi služil za cesto in za električni tramvaj. Na planem bi nadaljevala ta cesta od ulice S. Marco za plinovo tovarno do pod Škedenj in dalje okoli škedenjskega rta (Čerpenela) do sv. Save, potem mimo klavnice po istrski cesti do Madonine in potem zopet skozi prerov do »zelenega hriba«. Stroški za to delo so proračunjeni približno na 1 milijon 800 tisoč kron. Prerova posluževali bi se tudi pešci in vozniki, kakor vsake druge javne ceste.

Pošta za e. in kr. vojno ladijo »Donau«. Tržaški poštni urad odpošlje pisemsko pošto za e. in kr. vojno ladijo »Donau« v Nagasaki dne 23. t. m., 2. in 3. marca ob 8.25 uri zjutraj za brzovlakom južne železnice št. 1002 via Cormons.

Samomor. V sredo zvečer okoli 11. ure je prišel v hotel »Moncenisio« v Trstu 21-letni Duilij Silani in se podal v odkazano mu sobo v četrtem nadstropju.

Včeraj zjutraj ob 8. uri je potrkala jedna sobarica na duri njegove sobe, a ker po dolgem čakanju ni dobila nikakega odgovora, odprla je sama duri in se podala po tistem k oknu, katerega je odprla. Na to se je ozrla na postelji in videla je mladeniča vsega stegnjenega na postelji, držčega po en samokres v vsaki roki. Sobarica je stekla naglo k gospodarju in mu povedala grozno novico. Hiteli so po zdravnika in ta je konstatiral, da je bil mladenič mrtev že pred precej urami. Revez se je ustrelil v prsa z obema samokresoma istočasno.

Stvar se je naznanila takoj policiji ki je poslala na lice mesta oficijala Kreinerja. Ta je našel na mizi listek, na katerem je bilo napisano nekaj vrstic, v katerih je ranjki prosil, naj njegovega trupla ne prenesejo na dom, temveč v mrtvašnico pri sv. Justu. Gospod oficijal mu je preiskal potem še vse žepe, od katerih je bil jeden zašit. V tem je bil debel sveženj papirja. Na žepu je bilo zapisano: »Ne odprite tega žepa, ker njegova vsebina mora z mano v grob!« Oficijal ni mogel upoštevati te prošnje, potrgal je niti in vzel iz žepa sveženj, v katerem so bila ljubezenska pisma in drugi taki zapiski. Na oficijalov poziv je prišel pozneje Silanov oče Anton, ki stanuje pod št. 17 na stari mitnici. Vzrok samomoru je nesrečna ljubezen, ki pa baje ni bila tako nesrečna in tudi ne tako obupna in je verjetneje, da je bil neposreden vzrok samomoru kakov momentanen nevspeh, ki je nesrečnega tiral v obup. Mrliča so prenesli v mrtvašnico pri sv. Justu, od koder so ga danes popoldne ob 3. prepeljali na pokopališče.

Žive in mrtve kokoši in golobe sta včeraj zjutraj na vse zgodaj 26-letni Josip Barbič in 40-letni Josip Tavčar iz Sežane nabrala na Greti v svoje vreče, in raven še nekaj oblačil in perila, ter tako obložena korakala po svoji poti.

Po nesreči pa sta naletela na dvojico redarjev, ki sta na vsaki način hotela utakniti svoj nos v tiste dobrorejene vreče. Poštenjaka nista bila sicer preveč vesela te redarske radovednosti, ali radi uljudnosti sta jima vsejedno vstregla in razložila svoje vreče na tla. Redarja sta bila kar presenečena po tej mnogovrstni zbirkici in sta povabila nabiralec s saboj na komisariat v via Scussa, da se tudi tam prepričajo, da ni vselej le maček v vreči, temveč da se lahko spravlja vanjo tudi kokoši, golobe, obleko in perilo. Srečna posestnika vreč sta trdila, da sta našla obe vreči na gretarski cesti, kar pa slavna policija ob najboljši volji ni mogla verjeti.

Pozneje se je izvedelo, da so dotične predmete pogrešali razni posestniki po Greti in Barkovljah.

Sodna oblast se bo najbrže brigala sedaj, da izve, kako so kokoši itd. zašle v vreče in kako vreče na ramena Barbiča in Tavčarja?!

Huda zima je spravila štiri osebe v nesrečo. Dva neznanca zmrznjena sta napravila radi nje smrti greh, ker sta ukradla dve suknji — revčka je tako zeblo.

Druga dva nesrečnika pa sta bivša posestnika teh dveh sukenj in sicer Makso Bošketi, marker hotela Volpich in kovač Ivan C. iz ulice Donadoni št. 7. Prvemu so suknjo odnesli iz hotela, drugemu pa je izginila, ko je pil v neki gostilni. Policija že zna to stvar.

Uzmotiči na drobno. Neki A. Čok je skušal odnesti predvčeršnjim 8 kg sladkorja iz slobodne luke, menda samo radi tega, da ne pride iz prakse, ker, kakor se je doznalo pozneje na policiji, je prišel mož še-le pred mesecem iz Kopra. Spravili so ga zopet na gorko v Tja-gor (po tržaški Tigor).

Tja-gor so poslali tudi nekega Josipa Antončiča, ki je iz slobodne luke hotel odnesti 5 kg kave.

Nogi zmrznili sti nekemu Barkovljanu, ki se je bil v svoji žalosti po umrlem — pustu malo preveč napil in je v takem stanju na pepelnico sredo zvečer zašel z nogama v posodo vode ter tako zaspal. Zbudil se je še le drugo jutro, a nogi sta mu bili že vsi zmrznjeni in okolu istih se je bil napravil led. Zmrzli nogi — seveda z možem vred — so prepeljali v mestno bolnišnico.

Požari. Včeraj ob 3 uri popoldne so zapazili ogenj v hiši št. 31 v ulici Molin a vento. Poklicali so gasilce, ki so ogenj v kratkem pogasili. Požar je uničil tri stanovanja v drugem nadstropju, v katerih stanovalci niso imeli povišnega zavarovanja.

Drug požar je navstal ob 6. in pol uri popoldne v zalogi mornarskih potrebščin bratov Macukato na ribiški obali. Požar je uničil mnogo blaga, ki je pa bilo zavarovano. Tudi tu so pogasili gasilci.

Dražbe premičnin. V soboto, dne 23. februarja ob 10. uri predpoludne se bodo vsled naredbe tuk. e. kr. okrajnega sodišča za civilne stvari vršile sledeče dražbe premičnin: ulica S. S. Martiri 17, mehanski aparati in razna; v ulici Sette Fontane št. 2, oprema v zalogi, tehnice, ura in likeri; v ulici Madonnina št. 29, krčmarska oprema in hišna oprava; v ulici Carintia št. 7 in v ulici Benvenuto št. 1, oprema v zalogi; Barkovlje št. 101, kameniti stebri.

Vremenski vestnik. Včeraj: toplomer ob 7. uri zjutraj 3.9, ob 2. uri popoldne 2.5 C°. — Tlakomer ob 7. uri zjutraj 764.4. — Danes plima ob 11.45 predp. in ob 11.43 pop.; oseka ob 5.16 predpoludne in ob 5.30 popoldne.

Vesti iz Koroške.

Pravico javnosti za dve leti je podelilo ministerstvo za nauk 5., 6., 7. in 8. razredu gimnazije benediktincev v Št. Pavlu.

Prva gimnazijka na Koroškem je neka Reziha Dasmer iz Velikovec. Pred nedavnim je napravila izpit z izbornim vpehom za 1. semester prvega razreda.

Slovenska zmaga. Na občinskih volitvah v Vovbrah dne 14. t. m. je v kljub hudemu pritisku sijajno zmagala slovenska stranka.

Razne vesti.

Železniška postaja v Afriki imenovana po Slovencu. V jugozap. Afriki so v nemškem ozemlju zgradili železnico Svakopurnad-Windkoek, katere jedna postaja se imenuje Welwitsch. Koroški Slovenec Velbič, rojen leta 1866. pri Gospej sveti in umrl leta 1872. v Londonu, bil je slaven botanik ter je v Afriki našel jedno najzanimivejših cvetlic na svetu. Cvetlica se imenuje po njem »Welwitschia mirabilis«, sedaj pa se njemu na čast imenuje tudi železniška postaja v Afriki.

Po »Slovenec«.

Brzjavna poročila.

Vojna v južni Afriki.

LONDON 22. (B.) Reuterjeva pisarna javlja iz Stundertona dne 21. t. m.: Neki ubežnik iz vojske generala Bothe je povedal, da je Botha rekel svojim ljudem, da se ne smejo nikdar udati; na prigovor Burgherjev, da se ne morejo dalje bojevati, ker jim Angleži odjemljejo živino in je streljivo skoraj že vse porabljeno, da je Botha odgovoril, da jih Bog že preskrbi s sredstvi za boj.

KAPSTADT 22. (B.) Prekoračivši železnico severno od De-Aara se je obrnil Deweth proti zapadu. Polkovnik Plumer pa ga je prisilil, da je krenil proti severu v smeri proti Stridenburgu. Dne 19. je bil Deweth zopet v bližini reke Oranje. Njegove čete korakajo v večih kolonah in je očitno njega namen, da udre v deželo Westgrinqua. Polkovnik Plumer mu je tesno za petami. Herzog se s četami, ki so udre v kapsko kolonijo umika v isti smeri.

LONDON 22. (B.) Lord Kitchener javlja iz Klerksdorpa: Oddelek generala Methnena je prikorakal semkaj preiskavši deželo preko Welmaranstada. Pri Haartebeestu je naletel na 1400 Burov pod generali Divilliers in Liebeuberg. Buri so se upirali trdovratno v svojem močnem stališču, ali po hudem boju so bili vrženi iz njih stališča. Angleži so zgubili 3 častnike in 13 mož mrtvih, 5 častnikov in 29 mož ranjenih. Buri so imeli velike zgube in so ostavili 18 mrtvih.

KAPSTADT 21. (B.) Tu sta se prime rila dva nova slučaja kuge med belokožci.

JOHANNESBURG 21. (B.) Buri so razdeljali železniški prehod pri Klippriverju; zaplenili so živež naložen na vlak, zažgali prazni vlak in se umaknili.

Trgovina in promet.

Ljubljanska kreditna banka

imela bo že 6. marca t. l. svoj prvi redni občni zbor. Po odbitku ustanovnih stroškov izkazani čisti dobiček, nekoliko tisoč kron, upiše se na nov račun za tekoče leto. Na dnevnem redu bo tudi predlog za spremembo nekaterih točk pravil.

Londonska banka

znižala je eskompt od 4½ na 4%.

Stroški za bohinjsko železnico.

V državnem proračunu je za črto Celovec-Trst določenih 103 milijone in 600.000 kron, kateri znesek se razdeli na pet let tak: l. 1901 se porabi 3 milijone in 700.000 K, l. 1902 8 milijonov in 900.000 kron, leta 1903 17 milijonov in 400.000 kron, l. 1904 37 milijonov in 300.000, l. 1905 36 milijonov in 300.000 kron, torej vsega skupaj sto in tri milijone in šeststotisoč kron.

Velik polom.

Iz Hamburga poročajo, da je velika uvozna in izvozna tvrdka, W. M. Prato, Brahe et comp. v Buenos Ayres, zaustavila plačevanje. Jeden lastnikov se je ustrelil. Samo tvrde v Autverpen so interesirane pri tem s 5 milijoni frankov.

Amerikanska carina na belgijski sladkor.

Iz Washingtona poročajo, da je tajnik zaklada, Gage, zaukazal pobiranje dokladne carine na belgijski sladkor. Ta carina znaša za surov sladkor 3-90 frankov in za rafiniran 4-40 frankov od 100 kilogramov; toliko dobiva namreč belgijski sladkor premij od svoje države.

Ameriška dokladna carina na avstrijski sladkor.

Tajnik ameriškega (zdr. drž.) zaklada Gage odredil je, da je od avstrijskega sladkorja pobirati dokladno uvozno carino, ki ekvivalira premijam, plačanim lanskega leta od naše države na izvozi sladkor.

Nemška trgovinska politika.

»Vossische Zeitung« piše, da se more z gotovostjo računati na postanek carinskih voja, ako so uresničijo, od nemških agrarcev

zahtevana povišanja uvoznih carin na žita. Opozarja posebno na zveze med državami ki so že sedaj napadane od mnogih strani in bi mogla neprijateljska carinarska politika le povspeševati protizvezno gibanje. Tudi v Avstro-ogerski — omenja »V. Zeitung« — se pripravljajo na odpor in carinarska vojna bi gotovo skrajšala obstanek zveze s to državo. Dunajski in Budimpeštanski listi so dovolj jasno pokazali na posledice eventualnemu preobratu nemške trgovinske politike.

Rusija o zvišanju uvozne carine na žita v Nemčijo.

Iz Rusije poročajo, da bi ruska vlada v slučaju, da Nemčija zviša uvozno carino na žito, odgovorila iste s primernimi povišanji carine na nemške uvozne predmete. Ako bi se uvozna carina žita posebno pa na rži zvišala čez maksimum 5 mark bi Rusija sploh ne sklenila več trgovinske pogodbe z Nemčijo, ker se na Ruskem splošno zanika potreba tarifarne pogodbe z Nemčijo.

Brzjavni in telefonski promet meseca januarja 1901. — Na e. kr. brzjavni postajah poštnege ravnateljstva tržaškega bilo je meseca januarja 1901 in sicer:

na Primorskem:

oddanih	48614
došlih	53756
tranzitujočih	143432
vseh brzjavk	245802

od teh jih odpada na Trst sam:

oddanih	32778
došlih	35603
tranzitujočih	130762

vseh brzjavk 199143

na Kranjskem:

oddanih	7189
došlih	9178
tranzitujočih	14704
vseh brzjavk	31071

Telefonski promet:

V interurbannem telefonskem prometu bilo je pogovorov v istej dobi:

v Trstu	1934
» Opatiji	344
» Pulju	167
» Ljubljani	217

V lokalnem prometu govorilo se je:

» Trstu	300000 krat
» Pulju	6434 »
» Gorici	7223 »
» Opatiji	2437 »
» Ljubljani	21300 »

Izjava.

Ker se govori po mestu, da sem jaz podpisani deloval za laškega kandidata in, da sem celo prodajal glasove, izjavljam, da nisem storil ne enega, ne drugega, ker nisem bil gladen, ker se sploh nisem še nikdar prodajal in ker mi je moja slovenska narodnost preveč pri sreči, da bi mogel ali hotel storiti kaj takega, kar se mi oči! V dokaz resnice imam na razpolago volilno legitimacijo in glasovnico, katerih nisem oddal za nobenega kandidata.

Obrekovalce mojega imena imenujem nesramne lažnike in jih pozivljam, naj pridejo z dokazi na dan.

TRST, dne 20. februarja 1901.

Danjel Zega.

Aleksander Levi Minzi
Prva in največja tovarna poštiva
vseh vrst.
TRST
TOVARNA: Via Tesa, vogal
Via Limitanea
ZALOGE: Piazza Rosario št. 2
(šolsko poslopje)
in Via Riborgo št. 21
Velik izbor tapetarij, zrcal in slik. Izvršje naročbe tudi po posebnih načrtih.
Cene brez konkurence.
ILUSTROVANJ CENIK ZASTONJ IN FRANKO
Predmeti postavio se na parobrod ali železnico franko.

OBUVALA!
PEPI KRAŠEVEC
pri cerkvi sv. Petra (Piazza Rosario pod ljudsko delo)
priporoča svojo
bogato zalogo raznovrstnega obuvala za gospode, gospe in otroke
Poštne naročbe se izvrše v tistem dnevu.
Odpokljuje se poštne prosti.
Prevzema vsako delo na debelo in drobno ter izvršuje iste s največjo natančnostjo in točnostjo po konkurenčnih cenah.
Za mnogobrojne naročbe se priporoča
Josip Stantič
čevl. mojster

